

בול מועצת הפועלות

Pionner Women Jubilee

השירות הבולאי

המשרד הראשי: שדרות ירושלים 12, יפו

PHILATELIC SERVICES

MAIN OFFICE: TEL AVIV - YAFO - ISRAEL

188

5.8.75

התנועה של ה"פיוניר ווימן", חוגגת יובל ה־50 של הזדהות גמורה עם מדינת ישראל, עם מועצת הפועלות, ועם מטרות העם היהודי ושאיפותיו בדרכי תבל.

התנועה, שנוסדה ב־1925 על ידי קבוצת נשים בניו יורק מתנועת העבודה הציונית, בהנהגתה של סופיה יודין, התרחבה והתפשטה ל־11 מדינות נוספות. כתגובה על מכתב שנתקבל מרחל נאית בן־צבי, בו ביקשה הלוואה של \$ 500 לחפירת באר מים עבור חוות הלימוד לבנות בתלפיות בירושלים, החדידה הקבוצה שורשים אידיאולוגיים עמוקים לתוך ארצות־ישראל, ולתוך משפחת מועצת הפועלות. באמצע אות השם "פיוניר ווימן", כסמל מקשר בינו לבין מאמציהן החלוציים של פועלות־ישראל, הן הקדישו עצמן לבנין הארץ על בסיס עקרונות מרקואטיים של שוויון וצדק; ליצירת עם אחד מפורזי תבל; ולעודד את קידום הנשים ממעב של צורך בעזרה למצב של עזרה עצמית, ומתנאי תלות ביוזם לת לעצמאות.

מהתחלה צנועה של משקי הדרכה חקלאיים לבנות, בעבר הרחוק של שנות העשרים, נפרשה והתפתחה על ידי תנועת "פיוניר ווימן" — מועצת הפועלות, רשת ענפה של פעילויות הכוללות: טיפול ב־22,000 ילדים ב־75 מעונות יום, גני ילדים, פסטוטים ופנימיות; חינוך והכשרה ל־1,250 נערות ונערים בני עשרה, בארבע פנימיות של בתי־ספר חקלאיים; סימורים להכשרה ל־2,850 בנות ב־25 בתי־ספר מקצועיים, עם קורסים המתמשכים משנה אחת עד ארבע שנים; קורסים מקצועיים מיוחדים ל־2,400 נשים, רובן עולות חדשות; קורסים מקצועיים ותוכניות לפעולות חברתיות ותרבותיות לנשים ערביות ב־35 מרכזים; קיינויות לאמהות ברוכות ילדים ולולידות הקטנים; מרכזים קהילתיים מקיפים ב־36 מקומות בהם מעונות יום, תוכניות תרבות, חדרי לימוד, וכו', לתועלת המשפחה כולה.

שירותים אלה, ובכללם התוכנית "חינוך לחיי משפחה", שהוחל בה לאחרונה, והחובקת כיום יותר מ־50 מועדונים הפועלים בקרב נערות חשופות להשפעות אנטיו־חברתיות, ו־65 קבוצות הדרכה לאמהות של משפחות גדולות — מרכזים בעיקרם בערי פיתוח ובשכונות עירוניות בעלות רמה חברתית וכלכלית נמוכה.

"הפיוניר ווימן", שהיתה גאמנה במשך כל השנים לאידיאולוגיה של בנין הארץ וליעוצו פני העם, מעניקה את שירותיה בהתאם לצרכי האוכלוסיה, באותם האזורים בהם תועלתם תהיה מרובה ביותר, — לא כחסד, כי אם מתוך הנעה הנובעת מהרעיון הציוני.

אותות האהיות השוררת בין ה"פיוניר ווימן" של ארצות־הברית וקנדה ולאחר מכן אמריקה הלטינית ואירופה, מצד אחד, ובין נשות ארץ־ישראל ולאחר מכן מדינת ישראל, מהצד השני, היא מיוחדת במינה. אחווה זו נוצרה והושלה על־ידי השליחות הרבות, שיצאו מטעם מועצת הפועלות לתור את עריה של אמריקה הצפונית, להביא אליהן את דבר ארץ־ישראל, וזמן רב לפני הקמת המדינה, לקרב את הנשים בתפוצות הגולה לבעיות המדינה שבדרך ולבעיות העם בהתהוותו, ולתת להן את תחושת האחדות בבנין הארץ.

בין שליחות אלה שיצאו לייצג את נשות ישראל, נימנות: גולדה מאיר, שכינה תקופה של שנתים כמוזכירה ארצית של "פיוניר ווימן" בארצות־הברית, רחל נאית בן־צבי, רחל שז"ר, עדה מימון, יהודית שמחוני, ובבה אדלסון, אשר כמוזכירה כללית של מועצת הפועלות במשך 42 שנים הנהיגה את תנועת "פיוניר ווימן" בדרכי התפתחותה והתעצמותה, ועיצבה בחברותיה את דמות האשה, המקימה תנועה ובונה מדינה. בדוגמת האירגון ממנו צמחה, הקדישה התנועה של "פיוניר ווימן", מראשית היווסדה בארצות־הברית, את כל מאורה לפעילויות בתחום מי־יהדות והציונות; בחינוך יהודי ועברי לנוער ולמבוגרים; בתוכניות המועדות להנצחת התרבות היהודית; בהגנה על זכויות היהודים ושמירה על זכויות האשה; בקידום האשה בחברה, ובפעולות לעידוד חקיקה סוציאלית בארצות מושבן.

חמש נשיאות לשעבר של "פיוניר ווימן" בארצות־הברית, וכן למעלה מ־1,000 חברות ומשפחותיהן, עלו ארצה. זוהי עדות חיה ליחסה המיוחד של "פיוניר ווימן" למדינת ישראל ולעמה.

הבוב צויר ע"י א. קלדרון, תל אביב
THE STAMP WAS DESIGNED BY A. KALDERON, TEL AVIV

many 'shlichot' of Moetzet Hapoalot who travelled to the cities of North America bringing Israel to them long before the State was founded, educating the women of the Diaspora to the problems and promise of a country and a people in development and making them feel as one in the building of the Land.

Among those emissaries who represented the women of Israel were: Golda Meir, who served for two years as National Secretary of Pioneer Women in the United States; Rachel Yanait Ben-Zvi, Rachel Shazar, Ada Maimon, Yehudit Shimon, and Beba Idelson, who, as General Secretary of Moetzet Hapoalot for 42 years, led the growth and development of Pioneer Women and personified to its members the woman builder of a movement and a country.

Taking its cue from the organization from which it sprang, Pioneer Women, from its inception in the United States, involved itself totally in Jewish and Zionist activities; in Jewish and Hebrew education for youth and adults; in programs geared to the perpetuation of Jewish culture; in the protection of Jewish rights and the rights of women; to the advancement of women in society and to the promotion of social legislation in their countries of residence.

Five former National Presidents of Pioneer Women of the United States as well as over 1,000 members and their families, have come on Aliyah — a living testament to the special relationship of Pioneer Women to the Land and its people.

A half century of total identity with Israel, with Moetzet Hapoalot (Working Women's Council) with the aims and aspirations of the Jewish people throughout the world is being celebrated by the Pioneer Women movement.

Founded in 1925 by a group of Labor Zionist women of New York, led by Sophie Udin, the organization expanded and spread to 11 other countries. Responding to a letter from Rachel Yanait Ben Zvi, for a loan of \$ 500 to be used to dig a well for the Girls Farm School in Talpote, Jerusalem, the group struck deep ideological roots into the soil of Eretz Israel and into the family of Moetzet Hapoalot. Adopting the name "Pioneer Women" as a symbolic link with the pioneering efforts of the women workers of Israel, they dedicated themselves to the building of a country based on democratic principles of equality and justice, to creating one people out of many and to fostering the progress of women from a position of help to that of self-help — from a condition of dependence to one of independence.

Beginning with Agricultural Training Farms for Girls, as far back as the '20s, the ever-expanding network of Pioneer Women/Moetzet Hapoalot has increased to encompass the care of 22,000 children in 75 day nurseries, kindergartens, toddlers' centers and day-and-night homes; education and training for 1,250 teenagers in four dormitory agricultural high schools; career training for 2,850 girls in 25 vocational schools — with courses from one to four years; special vocational courses for 2,400 women, the majority of whom are new immigrants; vocational courses, as well as social and cultural programming for Arab women in 35 centers; summer day camp vacations for mothers of large families and their young children; comprehensive community centers in 36 locales with facilities for day nurseries, cultural programs, classrooms, etc., which provide benefits for the entire family.

These services, including the recently initiated "Education for Family Life" program, which now consists of more than 50 clubs working with adolescent girls exposed to anti-social influences, and 64 guidance groups for mothers of large families, are concentrated mainly in development towns and lower class socio-economic city neighborhoods.

Never deviating from the ideological foundation of the building of a country and the moulding of a nation, the services of Pioneer Women are rendered according to the needs of the population and in those areas where they would be most beneficial — not as a philanthropy but motivated by the Zionist ideal.

The sister relationship between Pioneer Women of the United States and Canada and later of Latin America and Europe, on the one hand, and the women of Eretz Israel and later Israel on the other, is unique. It was inspired and intensified by the